

BB/34/390 document 98 (na stronie: www.siv.archives-nationales.culture.gouv.fr, dostęp: 17.03.2023).

A. *Straszewska*

Spanckau (Spamkau) **Peter**, snycerz. Pochodził z Gdańska. W gdańskim cechu stolarzy, snycerzy i skrzyniarzy rozpoczął 27 V 1697 naukę, planowaną na 3 i pół r., u mistrza Wernera 2. Meyera (który pod tą datą pojawia się ostatni raz w aktach cechu). Nauki nie skończył, dalsze jego losy są nieznane.

Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

AP Gdańsk, rkps 300,C/2440: *Cech stolarzy i snycerzy 1675-1716. Księga uczniów*, s. 154.

J. *Pałubicki*

Spandau (Spamkau) **Gottfried**, stolarz i snycerz; syn Johannes. W gdańskim cechu stolarzy, snycerzy i skrzyniarzy rozpoczął 3 I 1745 pięcioletnią naukę u mistrza Georga Matthiasa Hoffmanna (który notowany jest w cechu do poł. t.r.). 16 X 1746 przeniesiono S. do warsztatu mistrza Leonharda Schwemmera. Nauki nie skończył, dalsze jego losy są nieznane.

Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

AP Gdańsk, rkps 300,C/2441: *Cech stolarzy i snycerzy 1716-1763 (1768). Księga uczniów*, s. 155, 167.

J. *Pałubicki*

Spaniczek Mikołaj patrz **Hispan Mikołaj**.

Spaniel Mykoła patrz **Hispan Mikołaj**.

Spar (Ausspar, Sparr, Sporr, Szpar) **Joannes** (Hans, Hanusz, Jan), malarz pozn., zm. po 1644, ale przed 1653. Określany jako Augszpurg, Auspurg, Auszpurger, a także „Hanusz malarz Auspuryk”, co wskazuje na to, że pochodził z Augsburga lub tam pracował. W 1617 przyjął prawo miejskie w Poznaniu, wówczas wzmiankowany

jako obywatel Landsbergu (am Lech) w Bawarii („pictor de civitate Landspergensis in superiore Bavaria”). W 1623 otrzymał z kasy miejskiej 20 florenów za malowanie chorągwi. Urząd starszego cechu piastował w l. 1634, 1638, 1642 i 1644. W 1635 S. sporządził dwa testamenty, pierwszy unieważnił, w drugim wymienione są obrazy, których jeszcze nie sprzedał, farby i narzędzia malarskie. W 1638 jako starszy cechu złożył skargę o bezprawne wykonywanie zawodu przez malarza Eliasza Junga, przez którego pozwany był w r. następnym. W 1644 S. został ustanowiony pełnomocnikiem spraw sądowych przez Annę, żonę malarza Jana Rudolfa Millera. Wdowa po S. i córka jego Agneta zmarły w czasie zarazy we Wrocławiu w 1653.

Schultz A., *Untersuchungen zur Geschichte der Schlesienschen Maler (1500-1800)*, Breslau 1882, s. 149. – Brosig A., *Materiały do historii sztuki wielkop. (Ciąg dalszy)*, Kronika m. Poznania, XI, 1933 nr 2-3, s. 240; ... (*Dokończenie*), XIII, 1935 nr 1, s. 28-30. – Brosig.

M. *Heydel*
P. *Kluz*

Spät Maryla patrz **Oppenheim-Spaet Maryla**.

Spausta Władysław, przyrodnik, literat, malarz i rzeźbiarz amator, ur. 17 VI 1847 Sambor, zm. 1 IX 1898 Kotowania k. Sambora, pochowany na miejscowym cmentarzu; syn Damiana Rafała, lekarza, i Wiktorii, brat Bolesława (1851-87), dziennikarza i publicysty. Ukończył gimnazjum we Lwowie, a potem Szkołę Rolniczą w Dublanach. W 1869 objął zarząd dóbr Juśkowice k. Oleska i Wysocko k. Brodów, a od 1873 zarządzał Komarnem Karola Lanckorońskiego, od którego w 1888 wdzierzał Koszarki nad Dniestrem. W 1895 kupił wieś Kotowania, gdzie mieszkał do śmierci.

Ok. 1869 wstąpił do Galicyjskiego Tow. Gospodarczego, w l. 1886-91 był członkiem Rady Pow. w Rudkach. W 1894 zorganizował dział łowiecki na PWK: opracował koncepcję pawilonu i ekspozycji, na której znalazły się m.in. jego własne zb. Od 1889 współpracował z czas. Łowiec, od 1893 z czas. Sylwan; opublikował na łamach tych i in. periodyków kilkadziesiąt artykułów na temat